

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202593
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118202593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: B. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX E., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor ŠAFRANKO, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 069 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 996,03 eura a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/46/2018-119 zo dňa 18. februára 2020 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcoví sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 996,03 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 29.4.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500,- Sk uvedený v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 28.10.2005 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná.

III. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 2, § 4 odsek 1, odsek 2, odsek 4, odsek 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), § 53, § 451 odsek 1, odsek 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 9.3.2018 domáhal voči žalovanému jednak vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 996,03 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 996,03 eura od druhého dňa po dni doručenia žaloby, t.j. 29.4.2018 žalovanému do zaplatenia, jednak určenia, že „zmluvná podmienka - Poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk, uvedená v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 28.10.2005 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná“, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že „Ide o Zmluvu

o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 28.10.2005. Na základe žiadosti mu bola schválená výška úveru 120 024,- Sk (3 984,07 eura), s počtom splátok 36 a mesačnou splátkou 3 334,- Sk (110,67 eura). Podľa zmluvy mu mala byť poskytnutá čiastka 60 012,- Sk (1 992,03 eura), avšak žalovaný si hneď zaúčtoval poplatok za uzatvorenie zmluvy 1 500,- Sk (49,79 eura). Skutočne mu teda žalovaný poskytol úver vo výške 58 512,- Sk (1 942,24 eura). Žalovanému na predmetnú zmluvu uhradil 3 481,68 eura.

4. V bode 6. zmluvy je uvedený poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 1 500,- Sk / 49,79 eura. Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké plnenie a akého účelu ide.

5. Podľa bodu 70. rozsudku SD EÚ, sp. zn. C-143/13, z 26.2.2015, zmluvné podmienky musia byť v každom prípade posúdené z hľadiska ich prípadnej nekalej povahy, ak by sa malo konštatovať, že nie sú formulované jasne a zrozumiteľne.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Konkrétne podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z..

7. Zmluva o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 28.10.2005 neobsahuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. a tiež adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z..

8. Zmluva o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 28.10.2005 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 28.10.2005 neobsahuje údaj o úroku a poplatkoch, preto žalovaný nemá nárok v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., na úroky a poplatky z poskytnutého úveru.

9. Žalovaný mu v skutočnosti poskytol úver vo výške 1 942,24 eura. Doposiaľ na predmetný úver žalobca zaplatil 3 481,68 eura. V súvislosti s úžernou odplatom a tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 1 539,44 eura. V tomto konaní si uplatňuje len splátky splatné od 18.3.2008, vo výške 996,03 eura.“

10. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.5.2018 uviedol, že „poplatok za uzatvorenie zmluvy predstavuje protiplnenie za činnosť veriteľa (tu žalovaný) pred a pri uzatvorení zmluvy. Otázka poplatku, jeho prípustnosti a prijateľnosti bola osobitne posúdená Národnou bankou Slovenska vo veci vedenej pod číslom OFS - XXXXX/XXXX. Zo záverov prijatých v danom konaní o.i. vyplýva, že „V danom prípade predstavuje poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) plnenia za poskytnutie služby. (...) V nich je transparentným spôsobom uvedené, že „poplatok za poskytnutie úveru“ je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru. Poplatok je takisto zreteľne uvedený v oboch žiadostiach o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového druhu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového druhu.“ Poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Je preto podľa nášho názoru opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. Prijatím zákona č. 132/2013 Z.z. sa vytvorila relatívne ucelená úprava poplatkov voči bankám, stavebným sporiteľniam a iným poskytovateľom úverov, a zároveň aj jej obsah bol vymedzený pomerne presne (nezakazujú sa poplatky ako také, ale len presne určené). Prijatá právna úprava predstavuje tak aj vytvorenie určitého rámca právnej istoty pre všetkých účastníkov dotknutých právnych vzťahov. Na základe uvedeného tvrdí, že poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený.

11. Oponoval, že zmluva obsahuje údaj o počte splátok - 36, výške splátky 3334,- Sk a termíne splatnosti splátok - 21.deň v mesiaci. Aj žalobcovi boli tieto údaje známe, nikdy ich nespochybňoval. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené

jednotlivo popri sebe. Rovnako s danou skutočnosťou nespájal žiadne súvislosti. Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“

12. K tvrdeniu žalobcu, že predmetná zmluva neobsahuje aj adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z., poukázal na to, že zákon č. 258/2001 Z.z. rozlišuje medzi pojmi veriteľ a predávajúci. Predávajúci nie je veriteľom, tento subjekt a uvedená náležitosť je aktuálna v prípade viazaných spotrebiteľských úveroch (úver na kúpu niečoho). Preto uvádzanie adresy predávajúceho pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti nie je aktuálne podľa zákona pre všetky zmluvy, ale len pre tie, kde úver slúžil na financovanie kúpy tovaru. Adresa veriteľa však je uvedená v článku 14. ods. 14.1. Zmluvných dojednaní („Oznamovanie a doručovanie“). Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera., pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 7. predposledná veta zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 7. zmluvy o revolvingovom úvere: „Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere všetkými zúčastnenými stranami uzatvorila spoločnosť PROFIREAL Slovakia spol. s r.o. s Dlužníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere).“

13. K tvrdeniu žalobcu, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN., žalovaný oponoval, že údaj o hodnote RPMN úveru je určený správne podľa vzorca uvedeného v prílohe k zákonu č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy.

14. K tvrdeniu žalobcu, že v zmluve nie údaj o úroku, preto žalovaný nemá v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nárok na úroky z poskytnutého úveru., poukázal na to, že samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Zmluvná odmena v podobe úroku nie je obsiahnutá v zmluve v percentuálnom vyjadrení, ale vyjadrením v podobe fixnej sumy - ako zmluvná odmena (údaj uvedený v bode 5. zmluvy ako: „Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (v Sk)“). Úrok je príjem (dôchodok) plynúci kapitálu, je základnou formou výnosu z kapitálu. Je to cena za získanie peňazí niekoho druhého, túto sumu musí zaplatiť dlžník veriteľovi. Vyjadrenie odplaty za úver vo forme zmluvnej odmeny je rovnocenné ako vyjadrenie úroku úrokovou sadzbou, nakoľko obidva údaje sú vyjadrením ceny peňazí. Tieto pojmy sú v prejednávanej veci synonymá.

15. V súvislosti s uplatňovaným nárokom žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniesol žalovaný námietku premlčania. Žaloba, na základe ktorej je vedené toto súdne konanie, bola na súd doručená dňa 09.03.2018, pričom posledná úhrada žalobcu titulom záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere bola na účet žalovaného pripísaná dňa 19.11.2008. V zmysle uvedeného je akýkoľvek tvrdený nárok žalobcu, ktorý by údajne mal byť bezdôvodným obohatením je premlčaným, a to z dôvodu uplynutia jednak dvojročnej subjektívnej a jednak trojročnej objektívnej premlčacej doby.

16. Žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizuje okamih, v ktorom sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení.

17. Súd po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca je fyzická osoba - spotrebiteľ. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Sro vložka číslo 22160/B do 14.2.2008 pod obchodným menom PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o v predmete činnosti o.i. poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov od vzniku spoločnosti t.j. od 24.7.2000.

18. Na formulárovom tlačive spoločnosti PROFIREAL nazvanom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá formulárová žiadosť obsahuje údaje

uvedené pod bodom 1/ ako osobné údaje dlžníka, údaje pod bodom 2/ osobné údaje spoludlžníka, 3/ osobné údaje spoludlžníka 2, 4/ údaje o pracovnom pomere a finančnej situácii dlžníka, 5/ údaje o požadovanom úvere, 6/ revolving, 7/ spôsob splácania úveru, pričom u bodov 4 - 7 je uvedené zároveň, aby tieto vyplnil žiadateľ, je uvedené, že žalobca požiadal spoločnosť PROFIREAL SLOVAKIA s. r. o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: požadovaná výška úveru v (Sk) 120.024,-; splatnosť úveru (počet/splatnosť): 36/21; poskytnutá čiastka (Sk): 60.012,-; mesačná splátka (Sk) 3.334,-; poplatok za uzatvorenie zmluvy v (Sk): 1.500,-; RPMN po poskytnutí úveru v (%): 26,51. V časti Typ požadovaného úveru je krížikom označený kolonka bonus.

19. V časti 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedená schválená výška úveru v (Sk): 120.024,-; splatnosť úveru (počet/splatnosť): 36/21; poskytnutá čiastka v (Sk): 60.012,-; mesačná splátka v (Sk): 3.334,-; poplatok za uzatvorenie zmluvy v (Sk): 1.500,-.

20. Žalobca túto žiadosť podpísal dňa 25.10.2005, za PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r. o. je podpísaná dňa 28.10.2005.

21. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že „je vyučený strojný zámočník. Predtým než uzatvoril túto zmluvu, s touto nebankovou spoločnosťou nemal žiadnu zmluvu uzatvorenú. Prišiel do kancelárie žalovaného s tým, že potrebuje určitú čiastku a to čiastku 60.000,- Sk. Túto požiadavku povedal s tým, že tá pani, ktorá tam s ním jednala, vypísala aj údaje, ktoré sú tam uvedené, pričom mu tieto údaje neboli vysvetlené a ani revolvingový úver nežiadal, ani nevie v podstate čo to revolvingový úver je, ani dovedty revolvingový úver nemal. Chcel len, aby mu bola požičaná suma 60.000,- Sk. Uvedomuje si, čo je úrok pri pôžičke a pri úvere, že je to tá suma, o ktorú preplatí tú istinu a nepamätá si, že by mu bol nejakým spôsobom vysvetlený tento úrok, výška tohto úroku, ani túto informáciu nedostal. Rovnako mu nebola vysvetlená ani RPMN. O tom, že poplatok za uzatvorenie zmluvy má byť 1.500,- Sk, takisto mu nebolo povedané, ani to vysvetlené. Mal za to, že má na jeho účet prísť suma 60.000,- Sk. Tento úver mal splácať asi 5 rokov. Tá pani vysvetľovala veľmi rýchlo, a keď si chcel vec premyslieť, povedala mu, že už má ďalšieho klienta, takže buď podpíše túto žiadosť alebo nech ide preč.“

22. Žalovaný poskytol na účet žalobcu dňa 28.10.2005 sumu 1.942,24 eura, čo predstavuje vynásobené sumou 30,126 Sk sumu 58.511,92 Sk., celý úver bol uhradený.

23. Z Prehlásenia združenia HOOS z 2.3.2018 súd zistil, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 28.10.2005 bola predložená žalobcom dňa 1.3.2018 a po jej posúdení ho informovali, že sa jedná o bezúročnú a bezpoplatkovú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky a došlo teda k bezdôvodnému obohateniu.

24. Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej dňa 14.7.2005, ktorý právny nárok zmluvy sa riadi ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v tejto zmluve, ktorý nárok sa vrátane náležitostí zmluvy vrátane všeobecných ustanovení o uzatváraní zmlúv posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy.

25. Súd už pri predbežnom právnom názore deklaroval, že výsluchom žalobcu na pojednávaní bolo zistené, že v danom prípade žalobca nemal záujem o uzatvorenie revolvingového úveru, ale len o uzatvorenie zmluvy o pôžičke.

26. Súd poukazuje na to, že v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkov, a keďže nebola uzavretá dohoda o výške úrokov, nemôže dodávateľ žiadať úroky.

27. Ak teda žalobca žiada vrátiť sumu, ktorá prevyšuje ním prijatú finančnú čiastku, je potrebné poskytnúť jeho nároku ochranu a zaviazat žalovaného na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda ak mu žalovaný poskytol sumu 1 942,24 eur a na úver zaplatil 3 481,68 eur, výška bezdôvodného obohatenia by mala predstavovať 1 539,44 eur, avšak žalobca žiada iba splátky splatné od 18.3.2008 vo výške 996,03 eur, s prihliadnutím na 10 ročnú premlčaciu lehotu.

28. Na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (subjektívna lehota). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota) .

29. Ohľadom 10-ročnej premlčacej lehoty a úmyslu žalovaného sa na úkor žalobcu obohatiť, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v občiansko-právnych vzťahoch sa za úmysel považuje nielen úmysel priamy - dolus directus, kedy druhá strana chcela porušiť a ohroziť záujmy chránenej druhej osoby, ale aj úmysel nepriamy - dolus indirectus, kedy za takto úmyselného konanie sa považuje aj konanie druhej strany, ktorá vedela, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie práva spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená.

30. Ohľadom premlčania súd ďalej poukázal na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote. Z tohto dôvodu je teda zrejmé, že žalobca hneď po tom, čo sa dozvedel o dôvodoch, pre ktoré by sa mohol domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného aj svoj nárok uplatnil v subjektívnej dvojročnej aj objektívnej desaťročnej premlčacej lehote.

31. V danom prípade súd zistil flagrantné porušenia ustanovení na ochranu spotrebiteľa a toto konanie nemôže v žiadnom prípade požívať právnu ochranu v dôsledku prípadnej právnej istoty. Súdu sa teda javí, že pokiaľ došlo k takémuto flagrantnému porušeniu ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. v prípade tohto spotrebiteľa, nemožno inak, keďže súd má skúsenosti aj z ostatných súdnych sporov, že obdobným spôsobom žalovaný postupoval, priznať, že v danom prípade došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a toto bezdôvodné obohatenie nemohlo byť len nedbanlivostné obohatenie, ale s nepriamym úmyslom na úkor spotrebiteľa sa obohatiť.

32. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teleologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

33. Súd poukázal aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok. Základným zmyslom ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je (aplikujúce uvedené na nároky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia) predovšetkým účinná ochrana poškodeného, na úkor ktorého sa obohatila iná osoba. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie neprihliadol k námietke premlčania.

34. Vo vzťahu k určaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase podpisu zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

35. Súd považoval takéto poplatky v činnosti nebankových subjektov za absolútne neprijateľné a nedôvodné, už aj s prihliadnutím na kontraktačný proces, ktorý aplikujú, a ktorý aj žalovaný v danom prípade aplikoval. Súd preto považoval predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a v tejto časti žalobe vyhovel.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 a 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti.

37. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) C.s.p..

38. V podanom odvolaní uviedol, že údaj RPMN sa v zmluve nachádza, nebolo to sporné ani medzi sporovými stranami. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že v zmluve uvedená hodnota RPMN je uvedená nesprávne (nie že chýba), pričom na vyvrátenie tvrdení žalobcu o nesprávnosti hodnoty RPMN žalovaný predložil výpočet (podľa prílohy č. 1 vtedajšieho zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý určoval iný spôsob výpočtu ako pre zmluvy od 01.07. 2006, pričom takto neskôr zavedený vzorec je platný aj podľa dnes platného zákona). Pre účely odvolacieho konania je podstatné to, že súd prvej inštancie v rozsudku ani neuvádza, prečo sa domnieva že v zmluve chýba údaj o RPMN, pokiaľ tento údaj sa v zmluve nachádza a zo stanoviska sporových strán vyplýva len spor o správnosť jeho výšky. Odôvodnenie rozsudku je v tomto smere arbitrárnym a nepreskúmateľným rozhodnutím, navyiac za situácie, akú popisujeme v tomto odseku.

39. Zmluvná odmena v podobe úroku nie je obsiahnutá v zmluve v percentuálnom vyjadrení, ale vyjadrením v podobe fixnej sumy - ako zmluvná odmena (údaj uvedený v bode 5. zmluvy ako: „Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (v Sk)“). Úrok je príjem (dôchodok) plynúci z kapitálu, je základnou formou výnosu z kapitálu. Je to cena za získanie peňazí niekoho druhého, túto sumu musí zaplatiť dlžník veriteľovi. Vyjadrenie odplaty za úver vo forme zmluvnej odmeny je rovnocenné ako vyjadrenie úroku úrokovou sadzbou, nakoľko obidva údaje sú vyjadrením ceny peňazí. Tieto pojmy sú v prejednávanej veci synonymá, keďže vyjadrujú to isté, a to cenu, za ktorú poskytuje veriteľ peniaze dlžníkovi.

40. Žalovaný namietal aj závery súdu, ktorými odôvodnil námietku premlčania žalovaného. Podľa súdu žalovaný konal úmyselne a úmyselne získal bezdôvodné obohatenie, lebo mal vedieť, že neuvedenie RPMN a neuvedenie úroku predsa spôsobí, že nemá nárok na úroky. Záver súdu je neakceptovateľný už len v tom, že súd na základe vlastného presvedčenia prijatého po 15 rokoch od uzavretia zmluvy tvrdí, že žalovaný konal úmyselne. Pritom z obsahu predloženej zmluvy a z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že nekonal svojvoľne. A to, že nekonal svojvoľne v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX svedčí aj fakt, že výsledok kontroly orgánu dohľadu - Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá kontrolovala aj obsahovo rovnakú zmluvu ako je tá medzi žalobcom a žalovaným (predmetom kontroly bola zmluva z 12.04. 2005) obsahuje záver, že zmluva má všetky náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Žalovaný teda nekonal ani len v situácii, že by si nesprávne vyložil zákon č. 258/2001 Z.z. pri koncipovaní zmluvy medzi ním a žalobcom. Jeho postup má predsa oporu v záveroch orgánu štátneho dohľadu, ktorý prijal rovnaký záver, čo vylučuje zámer žalovaného úmyselne sa obohatiť.

41. Napádaný rozsudok neobsahuje ani v náznačku, že súd prvej inštancie sa zaoberal vyjadreniami žalovaného. Tým, že súd sa tvrdeniami žalovaného nezaoberal, žiadnym spôsobom sa s nimi nevyporiadal, porušil práva žalovaného na spravodlivé konanie.

42. Odvolanie proti výroku II. žalovaný odôvodnil tým, že z napádaného rozsudku okrem odcitovania ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva jediný dôvod, ktorý by odôvodnil neprijateľnosť, teda odôvodnil skutkové a právne dôvody na základe ktorých by dospel k svojmu rozhodnutiu.

43. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

44. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

45. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

46. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobca dňa 28.10.2005 uzatvoril štandardnú formulárovú zmluvu o revolvingovom úvere v súlade s ustanoveniami v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis v ust. § 4 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Prílohou k zákonu č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy bol výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch.

47. Z bodu 5 údaje Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX označenej ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere vyplýva, že schválená výška úveru v Sk je 120 024,- Sk, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/21, poskytnutá čiastka 60012,- Sk, mesačná splátka 3334,- Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1500,- Sk, RPMN po poskytnutí úveru 26,51 %. Tieto údaje žalobca podpísal v Prešove dňa 25.10.2005. V bode 6 označenom ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedená schválená výška úveru 120 024,- Sk, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/21, poskytnutá čiastka 60 012,- Sk, mesačná splátka 3334,- Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1500,- Sk. V bode 6 RPMN preukázane uvedená nie je. Túto časť podpísal žalovaný v Bratislave dňa 28.10.2005.

48. Zmluvná odmena nie je súčasťou bodu 5 Zmluvy o revolvingovom úvere ako tvrdí žalovaný v podanom odvolaní, ale je neurčito upravená v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti V. SLOVAKIA SPOL S.R.O. v bode 5, kde je uvedené v bode 5.1., že zmluvná odmena za poskytnutie úveru, resp. každého revolvingu je určená ako rozdiel medzi normálnou (schválenou) výškou úveru, resp. každého revolvingu a poskytnutou čiastkou úveru, resp. každého revolvingu. Poskytnutou čiastkou v prípade úveru sa rozumie suma vyplatená dlžníkovi po započítaní vykonanom v čl. 10, ods. 10.1. bez započítania poplatku za uzatvorenie zmluvy podľa čl. 19, ods. 19.1. Poskytnutou čiastkou v prípade každého revolvingu sa rozumie suma vyplatená Dlžníkovi po započítaní vykonanom podľa čl. 10 ods. 10.1.

5.2.Za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. týchto zmluvných dojednaní a je splatná ku dňu poskytnutia úveru.

49. Správnym je záver súdu prvej inštancie, že v bode 6 zmluvy o úvere označenom ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a nebola uzavretá dohoda o výške úrokov, preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 odsek 2 písm. g) a § 4 odsek 5 zákona č. 258/2001 Z.z.).

50. V súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 Smernice 87/102 musí byť zmluva o úvere uzavretá písomne, pričom písomné vyhotovenie musí obsahovať uvedenie RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Článok 1a tejto Smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a) spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy. Táto informácia pre spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca, má preto podstatný význam.

51. V dôsledku toho neuviedenie, resp. nesprávne uvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 Smernice 93/13. Ak to tak nie je, tento vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 tejto Smernice. Spotrebiteľa v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

52. Súdny dvor Európskej únie vo veci C-377/14 svojim rozsudkom zo dňa 21.04.2016 vyslovil, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto Smernice sa majú vykladať

v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť.

53. Aj keď ide o výklad Smernice 2008/48/ES a zmluvu žalobkyňa uzatvorila podľa zákona č. 258/2001 Z.z., neexistuje rozumný dôvod, aby tomu bolo v súdnej veci s posudzovaním výšky úveru inak. Navyiac, spotrebiteľský úver patrí medzi reálne kontrakty, preto úverom je len tá suma, ktorá bola reálne vyplatená.

54. Vo vzťahu k poplatku za uzatvorenie zmluvy je potrebné poukázať na ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka bolo prijaté zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 13.06.2014 s prechodným ustanovením § 879p Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ust. § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.06.2014.

55. Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere. Ak poskytovateľ úveru má riadne s odbornou starostlivosťou poskytovať úvery, teda podnikáť podľa svojho licencovaného predmetu podnikania, nemôže poskytnúť úver bez toho, aby so spotrebiteľom uzatvoril zmluvu, ktorá v prípade spotrebiteľského úveru musela mať pod sankciou neplatnosti písomnú formu, čo je zrejme z ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ide teda o činnosť, ktorá je pre poskytovateľa úveru nevyhnutná na to, aby mohol spotrebiteľom poskytovať úvery a spotrebiteľia sú za poskytnuté úvery povinní zaplatiť odmenu. Samotné spoplatnenie úkonu uzatvorenia zmluvy v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

56. Čo sa týka práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, toto podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Žalovaný v konaní nepreukázal skoršiu skutočnú vedomosť žalobcu o bezdôvodnom obohatení, a preto nemôže súd považovať jeho námietku premlčania vo vzťahu k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby za dôvodnú.

57. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobca vstupuje do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložená a vopred pripravená zmluva bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným zákonom č. 258/2001 Z.z. V čase úhrady poslednej splátky žalobca ako priemerný spotrebiteľ nemohol ani len predpokladať, že žalovanému uhradil aj peňažné plnenia, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol. V reálnom živote totiž bežný spotrebiteľ má vedomosť len o tom, že uzatvoril zmluvu o úvere s veriteľom, a že na účet veriteľa má splácať jednotlivé splátky podľa zmluvy.

58. Začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila.

59. Slová „keď sa oprávnený dozvie“, je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa o tom mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

60. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj o povinnostiach zo zmluvy vyplývajúcich, mal vedomosť. Samotná vedomosť o týchto skutočnostiach sama o sebe neznamená aj skutočnú vedomosť spotrebiteľa o tom, že vzniklo bezdôvodné obohatenie. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 2.3.2018 vyplýva, že dňa 1.3.2018 predložil žalobca združeniu Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.10.2005, po posúdení ktorej bol informovaný o tom, že úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Po predložení prehľadu platieb bol informovaný o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu.

61. Subjektívna premlčacia doba teda začala plynúť dňa 1.3.2018 a uplynula 1.3.2021. Žaloba bola podaná 9.3.2018 včas v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby. Odvolací súd nemá dôvod pochybovať o pravdivosti predloženého prehlásenia Združenia HOOS a tieto závery majú aj oporu vo vykonanom dokazovaní.

62. Správnym nie je ani tvrdenie žalovaného o nemožnosti aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako banka má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy zákon č. 258/2001 Z.z. v ustanovení § 4 odsek 2 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 odsek 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. s neuvedením RPMN spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

63. Odvolací súd na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-485/19 LH proti Profi Credit Slovakia, s.r.o. zo dňa 22.4.2021, podľa ktorého „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“

64. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka uvádzať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa museli uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Táto zákonom vyžadovaná osobitná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržaná nebola. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho následkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažké uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy bez náležitosti vyžadovanej ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a pre prípad že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Záver o potrebe aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka má teda oporu vo vykonanom dokazovaní.

65. V prejednávanej veci žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 60012,- Sk (1992,03 eur) na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 28.10.2005 uzatvorenej medzi účastníkmi konania. Žalobca do dňa 19.11.2008 zaplatil žalovanému sumu vo výške 3481,68 eur. Žaloba bola

doručená súdu prvej inštancie dňa 9.03.2018 žalobcovi tak vznikol nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia v časti splátok od 18.3.2008 do 19.11.2008 (9 x 110,67 eur) vo výške 996,03 eur, ktoré sú nepremľčané pri aplikácii desaťročnej premlčacej doby ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

66. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadňuje pomer úspechu žalobcu a žalovaného v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p..

67. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

68. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

69. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

70. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý by mal s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

71. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).